

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové, soudkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudce JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Statek Chyše Genetic export spol. s r.o.**, se sídlem Chyše 141, Karlovy Vary, zastoupený JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem se sídlem Polská 4, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **J. J.**, zastoupená JUDr. Karlem Jelínkem, advokátem se sídlem Bělehradská 3 A, Karlovy Vary, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 8. 2013, č. j. 57 A 12/2012 - 101, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 8. 2013, č. j. 57 A 12/2012 - 101, **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Městského úřadu v Chyších ze dne 1. 8. 2011, č. j. 148/11, byla žalobci (dále „stěžovatel“) uložena povinnost odstranit posuvná vrata postavená na veřejně přístupné účelové komunikaci p. č. x v obci a katastrálním území Chyše ve lhůtě 7 dnů od právní moci rozhodnutí. K odvolání stěžovatele žalovaný krajský úřad svým rozhodnutím ze dne 15. 12. 2011, č. j. 3048/DS/11- 4, změnil rozhodnutí městského úřadu pouze v označení účastníka řízení a ve zbytku je potvrdil. Stěžovatel podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Plzni (dále jen "krajský soud") ze dne 30. 8. 2013, č. j. 57 A 12/2012 - 101, zamítnuta.

[2] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností, ve které současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 73 odst. 2 - 5 s. ř. s. V odůvodnění návrhu uvedl, že dle jeho názoru by výkon rozhodnutí pro něj znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout zúčastněné osobě na řízení. Uvedl, že do vydání rozhodnutí Nejvyšším správním soudem ve věci má zúčastněná osoba zajištěn plný přístup ke svým nemovitostem. V této souvislosti odkázal na usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 3. 4. 2012, č. j. 25 E 534/2011 - 59. Toto usnesení nebylo k návrhu přiloženo.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zdůraznil, že rozhodnutí napadené žalobou nabylo právní moci již 23. 12. 2011. Ačkoliv tímto rozhodnutím bylo žalobci uloženo odstranit posuvná vrata na veřejné účelové komunikaci p. č. v obci a katastrálním území Chyše do 7 dnů od právní moci rozhodnutí, stěžovatel tak dosud neučinil. Žalovaný dále uvedl, že plný přístup k nemovitostem ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení má mít zajištěn také držitel bezúplatného věcného břemene užívání těchto nemovitostí. Též Státní pozemkový úřad má mít zajištěn plný přístup k nemovitostem, které byly ve správě bývalého Pozemkového fondu ČR. Žalovaný konstatoval, že pozemek p. č. x, který byl v době vydání rozhodnutí žalovaným ve vlastnictví pana I. Č., je nyní ve vlastnictví stěžovatele. V závěru vyjádření žalovaný uvedl, že stěžovatelem zmíněné usnesení mu není známo.

[4] Osoba zúčastněná na řízení s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila nesouhlas. Uvedla, že má naléhavý zájem na tom, aby byla vrata odstraněna, neboť jiná přístupová cesta k její nemovitosti neexistuje. Namítla, že vrata byla postavena nelegálně a stěžovatel nerespektuje žádná rozhodnutí o povinnosti k jejich odstranění. Jeho jednání směřuje jen k tomu, aby jí donutil nemovitost stěžovateli prodat. Zajištění přístupu k nemovitostem osobě zúčastněné na řízení předáním klíčů neřeší např. přístup záchranné služby, poštovních služeb atd. Osoba zúčastněná na řízení není jedinou osobou užívající danou komunikaci. Byla nucena se domáhat přístupu ke své nemovitosti soukromoprávní cestou, v tomto řízení bylo rozhodnuto o povinnosti stěžovatele zdržet se omezování jí v průchodu a v průjezdu k její nemovitosti. K prokázání uvedených tvrzení předložila soudu kopie rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. 9. 2012, č. j. 15 C 173/2011 - 88, a následného potvrzujícího rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 2. 2013, č. j. 12 Co 721/2012 - 131.

[5] Nejvyšší správní soud po zvážení přednesených argumentů dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud primárně zaměřuje na ověření, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Charakter odkladného účinku pak spočívá v jeho mimořádnosti, může být přiznán pouze tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[7] Stěžovatel výše uvedeným požadavkům vyplývajícím z břemene tvrzení a důkazního břemene nedostál. Ve svém návrhu pouze tvrdil, že újma způsobená jemu výkonem napadeného rozsudku bude nepoměrně větší než újma způsobená zúčastněné osobě

pokračování

odkladným účinkem. Z této formulace a ani z důvodů uvedených v kasační stížnosti nelze dovodit, jakou konkrétní újmu má stěžovatel na mysli. Lze pouze konstatovat, že v řízení proti sobě stojí zájem stěžovatele na ochraně jeho majetku pomocí vrat v rámci oplocení a zájem osoby zúčastněné na řízení a dalších osob na přístupu k nemovitostem. Ani stěžovatelův odkaz na exekuční usnesení blíže neznámého obsahu neprokazuje naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2013

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu